

Clam empresarial contra el dèficit fiscal

- **amec, Cecot, FemCAT, la Comissió Economicofiscal de PIMEC i les Cambres de Comerç de Barcelona, Girona i Sabadell** s'adhereixen a un manifest que denuncia la impossibilitat d'assegurar el benestar social i la competitivitat amb els recursos públics actuals.
- Catalunya, fortament penalitzada a la redistribució, ocupa el 76è lloc en PIB per càpita de les 240 regions europees analitzades i el 135 en Índex de Progrés Social.

Barcelona, 10 de febrer del 2023.- Sense una gestió pròpia dels recursos econòmics generats a Catalunya no és possible assegurar en el futur el benestar dels seus/es ciutadans/es i la competitivitat de la seva economia. Aquesta és la principal conclusió que s'extreu d'un manifest, en el qual s'hi han adherit **amec, Cecot, FemCAT, la Comissió Economicofiscal de PIMEC i les Cambres de Comerç de Barcelona, Girona i Sabadell**, a partir d'un informe elaborat pel Col·lectiu **Economistes pel Benestar**.

Durant l'acte de presentació del text, aquest divendres a la Cambra de Barcelona, s'ha recordat que les **recents vagues a la sanitat i a l'ensenyament** –que representen un elevat percentatge del pressupost públic– apunten a **un Govern català que no disposa de més recursos per l'infrafinançament** i que, governi qui governi, les reivindicacions socials tenen un recorregut molt curt per ser ateses amb els recursos actuals. L'increment enorme de la població a Catalunya en els darrers 30 anys (26% d'increment quan Europa creixia al 4%) i les darreres crisis econòmiques i sanitàries han tensat més el sistema i l'han portat a **uns límits que demanen una acció contundent**.

Malgrat que Catalunya es comporta amb fortalesa i amb un pes cada cop més gran de les exportacions, el mal finançament de la Generalitat –i **l'enorme dèficit fiscal**– fa que l'economia vagi perdent pes en tots els indicadors de benestar i vegi com el seu PIB per càpita també s'estanca amb relació al d'altres regions de l'Estat o d'Europa.

El manifest parteix del treball del Col·lectiu Economistes pel Benestar i està obert a rebre adhesions d'altres organitzacions o de particulars a una [pàgina web](#) creada a l'efecte.

El dèficit fiscal, un llast per a l'economia

El portaveu del Col·lectiu Economistes pel Benestar i exdegà del Col·legi d'Economistes, Joan B. Casas, s'ha referit en la seva exposició al **crònic dèficit fiscal català**, que des de fa dècades està situat **tossudament al voltant del 8% del seu PIB** –netament superior al de regions dins d'estats com Califòrnia (4,19%), Ontàrio (2,33%), Flandes (4,4%) o Madrid (5,57%)– i que successius governs i models de finançament no han corregit. En aquest sentit, **Catalunya és la segona comunitat en aportació de recursos per habitant al tresor espanyol i és la desena en recepció de recursos**, passant a la catorzena si es considera el diferencial de l'índex de preus.

L'enorme **redistribució de recursos econòmics** dins d'Espanya, per contra, no es veu reflectida en una major convergència econòmica entre regions sinó tan sols en un anivellament de serveis de l'estat del benestar, cosa que cronifica els mals del sistema actual i fa impossible albirar una millora del mateix per la via del progrés econòmic i l'increment de les aportacions que en resultaria per part de les comunitats que avui són receptores netes del sistema.

L'estat del benestar a Catalunya es veu reflectit en el seu **Índex de Progrés Social (IPS)**, que publica la Unió Europea. A Espanya, aquest índex està fortament correlacionat amb la disponibilitat de recursos públics per habitant (a més recursos públics disponibles, major IPS). En canvi, està inversament correlacionat amb el PIB per càpita, ja que les comunitats amb major PIB per càpita acaben precisament rebent menys recursos públics per habitant. Com a resultat, **Catalunya, fortament penalitzada a la redistribució, ocupa el 76è lloc en PIB per càpita de les 240 regions europees objectes d'estudi i el 135 en Índex de Progrés Social**, fruit de la manca de recursos suficients. **Aquesta correlació sí que es dona a les comunitats forals del País Basc i Navarra, que gestionen recursos molt més abundants.** El País Basc ocupa la 51a posició a Europa en PIB per càpita i la 48 en Índex de Progrés Social.

Finalment, s'analitza el cas de les **inversions estatals en infraestructures**, en què altre cop Catalunya està molt per sota del que li correspondria per pes econòmic o poblacional, rebent de forma consistent al llarg dels anys **un percentatge d'inversions sobre el seu PIB que és una mica més de la meitat del que es dedica a la resta d'Espanya**, amb comparacions extremes en el cas de Madrid. La política d'infraestructures -s'ha reblat- no és només un problema de volum, sinó d'un disseny que no té presents les necessitats de l'economia catalana, i s'ha posat com a exemple el corredor mediterrani o que el tram Barcelona-Tarragona és el tercer nucli europeu després del Rhur i Milan en volum de trànsit de mercaderies.

Joan B. Casas ha acabat la seva exposició explicant que el treball que es presenta no entra a dirimir les fórmules per aconseguir l'objectiu de **gestionar els recursos econòmics generats a Catalunya** i que cada opció política veurà a la seva manera, però ha remarcat que **hauria de ser un objectiu de tots els electes a Catalunya lluitar de forma solidària per aconseguir aquest objectiu.**